P9_TA(2019)0112

# Våldsamma ingripanden mot den senaste tidens protester i Iran

**Europaparlamentets resolution av den 19 december 2019 om de våldsamma ingripandena mot den senaste tidens protester i Iran (2019/2993(RSP))**

(2021/C 255/13)

*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Iran, inbegripet den senaste resolutionen av den 19 september 2019 om Iran, särskilt situationen för kvinnorättsförsvarare och fängslade EU-medborgare med dubbla medborgarskap [1],

— med beaktande av slutsatserna från rådets möte den 4 februari 2019 om Iran,

— med beaktande av uttalandet av den 8 december 2019 från Josep Borrell Fontelles, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, på EU:s vägnar, om den senaste tidens protester i Iran,

— med beaktande av uttalandet av den 21 november 2019 från Europeiska utrikestjänstens talespersonen om utvecklingen i Iran,

— med beaktande av rådets beslut av den 12 april 2018 om att förlänga sina restriktiva åtgärder i ytterligare tolv månader till följd av allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Iran,

— med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare,

— med beaktande av EU:s riktlinjer om dödsstraff, EU:s riktlinjer om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter vad gäller yttrandefrihet online och offline,

— med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 om EU-strategin gentemot Iran efter kärnteknikavtalet [2],

— med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 73/181 av den 17 december 2018 om situationen avseende de mänskliga rättigheterna i Islamiska republiken Iran,

— med beaktande av rapporten av den 30 januari 2019 från FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Islamiska republiken Iran,

— med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,

— med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Iran har anslutit sig till,

— med beaktande av artikel 132.2 och 132.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Tiotusentals människor från hela Iran och från alla delar av samhället har utövat sin grundläggande rätt till mötesfrihet och uttryckt sin oro över den ekonomiska situationen i samband med höjningen av bränslepriserna med minst 50 procent i de största oroligheterna på 40 år.

---

[1] Antagna texter, P9_TA(2019)0019.
[2] EUT C 215, 19.6.2018, s. 86.

**Torsdagen den 19 december 2019**

B. Trots upprepade internationella uppmaningar om återhållsamhet har de iranska säkerhetsstyrkorna använt oproportionerliga medel och oproportionerligt våld mot demonstranterna. Enligt rapporter från det civila samhället öppnade iranska säkerhetsstyrkor eld mot obeväpnade demonstranter, som inte utgjorde någon överhängande risk, och de påstås ha skjutit för att döda.

C. Enligt Amnesty International har minst 304 personer – däribland barn – dödats, många fler har skadats och tusentals demonstranter liksom journalister, människorättsförsvarare och studenter har gripits. De iranska myndigheterna har inte gått ut med någon officiell dödssiffra, och de har vägrat att överlämna offrens kroppar till deras familjer.

D. Den 16 november 2019 genomförde de iranska myndigheterna en nästan fullständig nedstängning av internetkommunikationen under fem dagar, vilket innebar att nästan alla möjligheter till kommunikation via internet togs bort för människor i Iran och att flödet av information om de våldsamma ingripandena förhindrades. Att stänga ned internetkommunikationen är en kränkning av den grundläggande rätten till tillgång till information, utgör en oproportionerlig begränsning av yttrandefriheten och har blivit ett vanligt tillvägagångssätt för myndigheterna.

E. I sin resolution av den 25 oktober 2016 om EU:s strategi gentemot Iran efter kärnteknikavtalet ([3]) betonar parlamentet vikten av att upprätthålla EU:s riktlinjer för de mänskliga rättigheterna, även för försvarare av de mänskliga rättigheterna, i förbindelserna mellan EU och Iran.

F. Människorättsförsvarare, journalister, advokater och nätaktivister i Iran utsätts fortfarande för trakasserier, godtyckliga gripanden, kvarhållanden och åtal på grund av sitt arbete. Irans underrättelseministerium och andra styrkor har slagit hårt till mot civilsamhället. 77 medlemmar av den reformvänliga oppositionen, huvudsakligen medlemmar av Fronten för delaktighet i det islamiska Iran (*Islamic Iran Participation Front*), fördömde i ett öppet uttalande det övervåld som användes för att stävja protesterna. Vissa av dem ställdes inför rätta i Iran anklagade för att ”sprida propaganda mot Islamiska republiken”, och två greps, Mohammad Kianoossh Rad och Mehdi Mahmoudian.

G. Iranska domstolar kan ofta inte säkerställa rättvisa rättegångar – genom att de berörda nekas tillgång till juridisk rådgivning och besök från företrädare för konsulat, FN eller humanitära organisationer – och tillåter att bekännelser som har framtvingats under tortyr används som bevis. Inga oberoende mekanismer finns på plats för att säkerställa ansvarsutkrävande inom rättsväsendet, och allvarliga farhågor kvarstår om politiseringen av domare, särskilt dem som är ordförande för revolutionsdomstolarna.

H. Många personer med medborgarskap i både ett EU-land och Iran har frihetsberövats för sitt arbete för mänskliga rättigheter eller för sin forskning. Sedan juni 2019 har två franska forskare fängslats i Iran, Fariba Adelkhah och, vilket nyligen bekräftats, Roland Marchal.

1. Europaparlamentet uttrycker sitt deltagande med offrens anhöriga, och tillönskar de skadade en snabb återhämtning.

2. Europaparlamentet fördömer Irans utbredda och oproportionerliga användning av våld mot fredliga demonstranter som inte gör något annat än att utöva sin rätt till yttrandefrihet, föreningsfrihet och mötesfrihet. Parlamentet betonar att sådana åtgärder är oacceptabla, och uppmanar med kraft de iranska myndigheterna att offentliggöra det totala antalet dödsoffer och frihetsberövade, genomföra en snabb, objektiv, oberoende och transparent utredning av påståendena om övervåld, bland annat säkerhetsstyrkornas direkta angrepp mot demonstranter, och ställa alla våldsförövare till svars.

3. Europaparlamentet kräver att alla demonstranter, människorättsförsvarare och journalister som för närvarande sitter frihetsberövade i Iran för att ha utövat sin lagenliga rätt till yttrande- och mötesfrihet ovillkorligen ska friges. Parlamentet kräver dessutom att myndigheterna informerar alla närstående om var deras frihetsberövade släktingar hålls, och begär att advokater och internationella observatörer ska få obehindrat tillträde till alla som greps under protesterna samt att det internationella samfundet ska få information om vilka de gripna är. Parlamentet upprepar sina tidigare krav på att Nazanin Zaghari-Ratcliffe och många andra som olagligen har frihetsberövats ska försättas på fri fot.

([3]) EUT C 215, 19.6.2018, s. 86.

4. Europaparlamentet fördömer kraftfullt Irans beslut att stänga internettillgången till globala nätverk, vilket hindrade folket i Iran från att kommunicera och få tillgång till ett fritt informationsflöde. Parlamentet understryker att sådana åtgärder utgör en uppenbar kränkning av yttrandefriheten. Parlamentet uppmanar med kraft de iranska myndigheterna att häva alla hinder för onlinebaserad kommunikation och onlinebaserade tjänster.

5. Europaparlamentet betonar att grundläggande rättigheter som yttrande- och mötesfrihet alltid måste respekteras, och uppmanar de iranska myndigheterna att leva upp till sina internationella förpliktelser, bland annat enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (ICCPR).

6. Europaparlamentet uppmanar FN, särskilt dess råd för mänskliga rättigheter, att utan dröjsmål inleda en omfattande utredning av de senaste veckornas händelser, under ledning av FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Iran, i syfte att undersöka anklagelserna om allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna i landet sedan protesterna inleddes, och uppmanar Iran att ge fullständigt och obehindrat tillträde till dem som bedriver denna utredning.

7. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 19 september 2019. Parlamentet beklagar djupt de uteblivna framstegen i fallen med frihetsberövade personer i Iran som är medborgare i både ett EU-land och Iran. Parlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att omedelbart frige Roland Marchal och Fariba Adelkhah, liksom alla människorättsförsvarare som har fängslats och dömts endast för att ha utövat sin rätt till yttrandefrihet, föreningsfrihet och frihet att delta i fredliga sammankomster.

8. Europaparlamentet uppmanar EU, inklusive vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, att fortsätta att ta upp människorättsfrågor med de iranska myndigheterna i bilaterala och multilaterala forum, särskilt i samband med den politiska högnivådialogen mellan EU och Iran.

9. Europaparlamentet upprepar sitt fulla stöd för Sacharovpristagarna Nasrin Sotoudeh och Jafar Panahi. Parlamentet beklagar djupt att Nasrin Sotoudeh fortfarande är fängslad och avtjänar ett straff på 33 år och 148 piskrapp, och insisterar på att hon omedelbart och villkorslöst ska försättas på fri fot. De iranska myndigheterna uppmanas att häva det reseförbud som Jafar Panahi ålades 2010.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, den högste ledaren i Islamiska republiken Iran, presidenten i Islamiska republiken Iran samt ledamöterna av det iranska Majlis.